כו: ואלו מגלחין פרק שלישי מועד קטן

ובאיחוי אלכסנדרי. בירושלמי איתמר איתוי כל שאין מקומו ניכר וכמסכת שמחות (פ"ט) מפרש כל שאחותו כל לוכי: **כך** הלוקח אסור לאחותו. לא שמעתי אם מותר למוכרו לנכרי נהי דלוקח אסור לאחותו אם הוא נכרי מותר ואע"פ דמוכר צריך להודיע ללוקח היינו כדי שלא יעשה לוקח איסור אכל אין לנו מוסרין אם יתפרנו הנכרי ולכאורה היה מותר) ועוד ל"ע והא' וכשם שהמוכר כו' הוי פי' לתנא קמא בלא הפיכה ולר"ש כן אלעזר אפילו על ידי הפיכה וכמאי דפליגי נראה דהלכה כתנא קמא וכן פירש הר"ת:

תחילת קריעה שלש אצבעות. לא ידענא מ"ומאי מפיק טעמא דלעיל (ד' כב:) מפקינן טפח מיומזק אין אמיזה פחות מטפח: **תניא** נמי הכי. רבי יוסי סובר כן ורבי יוסי הלכה כמותו לגבי דרבי מאיר ורבי יהודה בפרק מי שהוליאוהו (עירובין ד' מו:) ועוד דה"ל מכרעא: **קורע** קרע אחד על כולן. במסכת שמחות (פ"ט) א"ל מת אביו וקרע והוא אינו אלא אמו יצא מתה אמו והוא אינו אלא אביו יצא מת אביו מתה אמו וקרע והוא אינו אלא אחד מן הקרובין יצא אחד מן הקרובין וקרע והוא אינו אלא אביו או אמו לא יצא ובירושלמי אמרו לו מת לאובן וקרע ואמרו שמעון היה יצא אמרו לו מת לאובן וקרע ואח"כ אמרו לו קיים היה ומת אית תנא לא יצא וכן קרע על אביו ונמצא בנו אם מת על אחר אין צריך לקרוע כמה הוא על אחר כדי דבור ובסוף פרק בתרא דנדרים (דף פז.) כמו כן היא שנויה: **אמר** רב נחמן **בר יצחק לפי שאינן בתוספת.** תימה מאי מוסיף לפרש הטעם מן הברייתא ופירש הר"א בשם רבינו שמואל דלא גרסינן לפי שאין מוסיפין בברייתא והר"י הקשה בתוספות מאי שייך בתוספת גרלה לי דמלי למימר דסבירא ממלן דאמר עד טיבורו אי נמי עד שיגלה את לבו אין זה כל כך כמו עד לבו מיהו יותר נראה לי דקאמר רב נחמן בר יצחק לפי שאינן בתוספת שצריך לקרוע עד לבו ואם אירע כך אלא קרע עד לבו מ"מ כיון דלא עשה כמו שהיה צריך אומר אין שייך תוספת מיהו לפירושו קשבר רב נחמן בר יצחק כיש אומרים עד לבו ואפילו למאן דאמר בסמוך עד טיבורו יש לישב כמו שפי' שאין צריך לקרוע על אביו ועל אמו רק עד שיגלה את לבו מכל מקום אם קרע טפי שפיר מעשה בכוד אביו ואין כאן כל תשמיש: **פורם** מלמטה. בפ' בתרא דהוריות (ד' יב:) מפרש מה קורע למטה אם בגאוה: **לפי** שאין מוסיפין **על אביו ואמו.** פי' בקונטרס דאכולהו קאי דכיון אם קרע על אביו קודם כן קרע על אחד מקרוביו קודם ולא ידענא מנא ליה דלישנא משמע דוקא על קרע אביו ואמו שהיה קודם: אם

[א] ובאיחוי אלכסנדרי ת"ר [ב] הקורע מתוך השלל מתוך המלל מתוך הלקט מתוך הסולמות לא יצא מתוך האיחוי יצא אמר רב חסדא [ג] ובאיחוי אלכסנדרי ת"ר רשאי להופכו למטה ולאחותו ר' שמעון בן אלעזר [ד] אוסר לאחותו [ה] וכשם שהמוכר אסור לאחותו כך הלוקח אסור לאחותו ולפיכך מוכר צריך להודיעו ללוקח ת"ר תחילת קריעה טפח ותוספת שלש אצבעות דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר תחילת קריעה שלש אצבעות ותוספת כל שהו אמר עולא הלכה כרבי מאיר בקריעה והלכה כרבי יהודה בתוספת תניא נמי הכי רבי יוסי אומר [ו] תחילת קריעה טפח ותוספת כל שהו ת"ר [ז] אמרו לו מת אביו וקרע מת בנו והוסיף תחתון מתאחה עליון אינו מתאחה מת בנו וקרע מת אביו והוסיף עליון מתאחה תחתון אינו מתאחה מת אביו מת אמו מת אחיו מתה אחותו קורע קרע אחד לכולן רבי יהודה בן בתירה אומר על כולן קרע אחד על אביו ואמו קרע אחד לפי שאין מוסיפין על קרע אביו ואמו מאי טעמא אמר רב נחמן בר יצחק לפי שאינן בתוספת אמר שמואל [ח] הלכה כרבי יהודה בן בתירה ומי אמר שמואל הכי והאמר שמואל [ט] הלכה כדברי המיקל באבל אבילות לחוד קריעה לחוד עד היכן קורע [י] עד טיבורו ויש אומרים עד לבו אע"פ שאין ראיה לדבר זכר לדבר שנאמר [יא] וקרעו לבבכם ואל בגדיכם הגיע לטיבורו מרחיק שלש אצבעות וקורע נתמלא מחזירו לאחוריו נתמלא מלמעלה הופכו מלמטה [יב] והקורע מלמטה ומן הצדדין לא יצא [יג] אלא שכהן גדול פורם מלמטה פליגו בה רב מתנה ומר עוקבא ותרוייהו משמיה דאבוה דשמואל ולוי חד אמר [יד] כל שבעה קורע לאחר שבעה מוסיף וחד אמר כל שלשים קורע לאחר שלשים מוסיף מתקיף לה רבי זירא מאן דאמר כל שבעה קורע אמאי דלא ניתן לשוללו אלא הא דאמר מר [טו] האשה שוללתו לאלתר ה"נ התם משום כבוד אשה הוא מאן דאמר כל שלשים קורע אמאי דלא ניתן לאחותו אלא לאביו ולאמו דלא ניתן לאחותו לעולם ה"נ התם משום כבוד אביו ואמו הוא ת"ר [טז] היוצא בבגד קרוע לפני המת הרי זה גוזל את המתים ואת החיים [יז] רשב"ג אומר [יח] האומר לחבירו השאילני חלוקך ואלך ואבקר את אבא שהוא חולה והלך ומצאו שמת קורע ומאחו וכשיבא לביתו מחזיר לו חלוקו ונותן לו דמי קרעו ואם לא הודיעו הרי זה לא יגע בו ת"ר [יט] חולה שמת לו מת אין מודיעין אותו שמת שמא תטרף דעתו עליו ואין מקרעין בפניו ומשתקין את הנשים מפניו [כ] ומקרעין לקטן מפני עגמת נפש [כא] וקורעין על חמיו ועל חמותו מפני כבוד אשתו ואמר רב פפא תנא באבל רבתי [כב] אבל לא יניח תינוק בתוך חיקו מפני שמביאו לידי שחוק ונמצא מתגנה על הבריות: ואין מברין [כג] על מטות זקופות: ת"ר ההולך לבית האבל אם היה לבו גם בו יברוהו על מטות כפויות ואם לאו יברוהו על מטות זקופות רבא איתרע ביה מילתא על לגביה אבא בר מרתא דהוא אבא בר מניומי רבא זקיף אבא בר מרתא כפי אמר כמה לית ביה דעתא להאי צורבא מרבנן תנו רבנן ההולך ממקום למקום אם את אביו, לא יגע בו. ת"ר חולה שמת לו מת אין מודיעין אותו שמא תיטרף דעתו של חולה, ואין מקרעין לו, ומשתקין הנשים מפניו. ומקרעין לקטן, פי' על אביו שמת או על אמו וכיוצא בהן מפני עגמת נפש. וקורע על חמיו ועל חמותו מפני כבוד אשתו. תנא באבל רבתי, אבל לא יניח תינוק בחיקו מפני הרבים מפני שמביאו לידי שחוק, ונמצא מתגנה על הבריות. ואין מברין אלא על מטות זקופות. ת"ר, ההולך לבית האבל, אם היה לבו גם בו יברוהו על מטות כפויות, ואם לאו יברוהו על מטות זקופות. רבא איתרע ליה מילתא דאבלות, על לגביה רבה, וקיף המטה להברותו. על אבא בר מרת וכפה, אמר, לית ביה דעתא [בהאין מרבנן דכפה, דהא אין לבי גם בו. ת"ר אבל ההולך ממקום למקום,

[א] ובאיחוי אלכסנדרי ת"ר הקורע מתוך המלל מתוך הלקט מתוך הסולמות לא יצא מתוך האיחוי יצא אמר רב חסדא ובאיחוי אלכסנדרי ת"ר רשאי להופכו למטה ולאחותו ר' שמעון בן אלעזר אוסר לאחותו וכשם שהמוכר אסור לאחותו כך הלוקח אסור לאחותו ולפיכך מוכר צריך להודיעו ללוקח ת"ר תחילת קריעה טפח ותוספת שלש אצבעות ותוספת כל שהו אמר עולא הלכה כרבי מאיר בקריעה והלכה כרבי יהודה בתוספת תניא נמי הכי רבי יוסי אומר תחילת קריעה טפח ותוספת כל שהו ת"ר אמרו לו מת אביו וקרע מת בנו והוסיף תחתון מתאחה עליון אינו מתאחה מת בנו וקרע מת אביו והוסיף עליון מתאחה תחתון אינו מתאחה מת אביו מת אמו מת אחיו מתה אחותו קורע קרע אחד לכולן רבי יהודה בן בתירה אומר על כולן קרע אחד על אביו ואמו קרע אחד לפי שאין מוסיפין על קרע אביו ואמו מאי טעמא אמר רב נחמן בר יצחק לפי שאינן בתוספת אמר שמואל הלכה כרבי יהודה בן בתירה ומי אמר שמואל הכי והאמר שמואל הלכה כדברי המיקל באבל אבילות לחוד קריעה לחוד עד היכן קורע עד טיבורו ויש אומרים עד לבו אע"פ שאין ראיה לדבר זכר לדבר שנאמר וקרעו לבבכם ואל בגדיכם הגיע לטיבורו מרחיק שלש אצבעות וקורע נתמלא מחזירו לאחוריו נתמלא מלמעלה הופכו מלמטה והקורע מלמטה ומן הצדדין לא יצא אלא שכהן גדול פורם מלמטה פליגו בה רב מתנה ומר עוקבא ותרוייהו משמיה דאבוה דשמואל ולוי חד אמר כל שבעה קורע לאחר שבעה מוסיף וחד אמר כל שלשים קורע לאחר שלשים מוסיף מתקיף לה רבי זירא מאן דאמר כל שבעה קורע אמאי דלא ניתן לשוללו אלא הא דאמר מר האשה שוללתו לאלתר ה"נ התם משום כבוד אשה הוא מאן דאמר כל שלשים קורע אמאי דלא ניתן לאחותו אלא לאביו ולאמו דלא ניתן לאחותו לעולם ה"נ התם משום כבוד אביו ואמו הוא ת"ר היוצא בבגד קרוע לפני המת הרי זה גוזל את המתים ואת החיים רשב"ג אומר האומר לחבירו השאילני חלוקך ואלך ואבקר את אבא שהוא חולה והלך ומצאו שמת קורע ומאחו וכשיבא לביתו מחזיר לו חלוקו ונותן לו דמי קרעו ואם לא הודיעו הרי זה לא יגע בו ת"ר חולה שמת לו מת אין מודיעין אותו שמת שמא תטרף דעתו עליו ואין מקרעין בפניו ומשתקין את הנשים מפניו ומקרעין לקטן מפני עגמת נפש וקורעין על חמיו ועל חמותו מפני כבוד אשתו ואמר רב פפא תנא באבל רבתי אבל לא יניח תינוק בתוך חיקו מפני שמביאו לידי שחוק ונמצא מתגנה על הבריות: ואין מברין על מטות זקופות: ת"ר ההולך לבית האבל אם היה לבו גם בו יברוהו על מטות כפויות ואם לאו יברוהו על מטות זקופות רבא איתרע ביה מילתא על לגביה אבא בר מרתא דהוא אבא בר מניומי רבא זקיף אבא בר מרתא כפי אמר כמה לית ביה דעתא להאי צורבא מרבנן תנו רבנן ההולך ממקום למקום אם

מסורת הש"ס

[ב] מכות ד' ע"ב. [ג] ר"ה ד' ע"ב. [ד] ר"ה ד' ע"ב. [ה] ר"ה ד' ע"ב. [ו] ר"ה ד' ע"ב. [ז] ר"ה ד' ע"ב. [ח] ר"ה ד' ע"ב. [ט] ר"ה ד' ע"ב. [י] ר"ה ד' ע"ב. [יא] יואל ב יג. [יב] ר"ה ד' ע"ב. [יג] ר"ה ד' ע"ב. [יד] ר"ה ד' ע"ב. [טו] ר"ה ד' ע"ב. [טז] ר"ה ד' ע"ב. [יז] ר"ה ד' ע"ב. [יח] ר"ה ד' ע"ב. [יט] ר"ה ד' ע"ב. [כ] ר"ה ד' ע"ב. [כא] ר"ה ד' ע"ב. [כב] ר"ה ד' ע"ב. [כג] ר"ה ד' ע"ב. [כד] ר"ה ד' ע"ב. [כה] ר"ה ד' ע"ב. [כו] ר"ה ד' ע"ב. [כז] ר"ה ד' ע"ב. [כח] ר"ה ד' ע"ב. [כט] ר"ה ד' ע"ב. [ל] ר"ה ד' ע"ב. [לא] ר"ה ד' ע"ב. [לב] ר"ה ד' ע"ב. [לג] ר"ה ד' ע"ב. [לד] ר"ה ד' ע"ב. [לה] ר"ה ד' ע"ב. [לו] ר"ה ד' ע"ב. [לז] ר"ה ד' ע"ב. [לח] ר"ה ד' ע"ב. [לט] ר"ה ד' ע"ב. [מ] ר"ה ד' ע"ב. [מא] ר"ה ד' ע"ב. [מב] ר"ה ד' ע"ב. [מג] ר"ה ד' ע"ב. [מד] ר"ה ד' ע"ב. [מה] ר"ה ד' ע"ב. [מו] ר"ה ד' ע"ב. [מז] ר"ה ד' ע"ב. [מח] ר"ה ד' ע"ב. [מט] ר"ה ד' ע"ב. [נ] ר"ה ד' ע"ב. [נא] ר"ה ד' ע"ב. [נב] ר"ה ד' ע"ב. [נג] ר"ה ד' ע"ב. [נד] ר"ה ד' ע"ב. [נה] ר"ה ד' ע"ב. [נו] ר"ה ד' ע"ב. [נז] ר"ה ד' ע"ב. [נח] ר"ה ד' ע"ב. [נט] ר"ה ד' ע"ב. [ס] ר"ה ד' ע"ב. [סא] ר"ה ד' ע"ב. [סב] ר"ה ד' ע"ב. [סג] ר"ה ד' ע"ב. [סד] ר"ה ד' ע"ב. [סה] ר"ה ד' ע"ב. [סו] ר"ה ד' ע"ב. [סז] ר"ה ד' ע"ב. [סח] ר"ה ד' ע"ב. [סט] ר"ה ד' ע"ב. [ע] ר"ה ד' ע"ב. [עא] ר"ה ד' ע"ב. [עב] ר"ה ד' ע"ב. [עג] ר"ה ד' ע"ב. [עד] ר"ה ד' ע"ב. [עה] ר"ה ד' ע"ב. [עו] ר"ה ד' ע"ב. [עז] ר"ה ד' ע"ב. [עח] ר"ה ד' ע"ב. [עט] ר"ה ד' ע"ב. [פ] ר"ה ד' ע"ב. [פא] ר"ה ד' ע"ב. [פב] ר"ה ד' ע"ב. [פג] ר"ה ד' ע"ב. [פד] ר"ה ד' ע"ב. [פה] ר"ה ד' ע"ב. [פו] ר"ה ד' ע"ב. [פז] ר"ה ד' ע"ב. [פח] ר"ה ד' ע"ב. [פט] ר"ה ד' ע"ב. [צ] ר"ה ד' ע"ב. [צא] ר"ה ד' ע"ב. [צב] ר"ה ד' ע"ב. [צג] ר"ה ד' ע"ב. [צד] ר"ה ד' ע"ב. [צה] ר"ה ד' ע"ב. [צו] ר"ה ד' ע"ב. [צז] ר"ה ד' ע"ב. [צח] ר"ה ד' ע"ב. [צט] ר"ה ד' ע"ב. [ק] ר"ה ד' ע"ב. [קא] ר"ה ד' ע"ב. [קב] ר"ה ד' ע"ב. [קג] ר"ה ד' ע"ב. [קד] ר"ה ד' ע"ב. [קה] ר"ה ד' ע"ב. [קו] ר"ה ד' ע"ב. [קז] ר"ה ד' ע"ב. [קח] ר"ה ד' ע"ב. [קט] ר"ה ד' ע"ב. [ר] ר"ה ד' ע"ב. [רא] ר"ה ד' ע"ב. [רב] ר"ה ד' ע"ב. [רג] ר"ה ד' ע"ב. [רד] ר"ה ד' ע"ב. [רה] ר"ה ד' ע"ב. [רו] ר"ה ד' ע"ב. [רז] ר"ה ד' ע"ב. [רח] ר"ה ד' ע"ב. [רט] ר"ה ד' ע"ב. [ש] ר"ה ד' ע"ב. [שא] ר"ה ד' ע"ב. [שב] ר"ה ד' ע"ב. [שג] ר"ה ד' ע"ב. [שד] ר"ה ד' ע"ב. [שה] ר"ה ד' ע"ב. [שו] ר"ה ד' ע"ב. [שז] ר"ה ד' ע"ב. [שח] ר"ה ד' ע"ב. [שט] ר"ה ד' ע"ב. [ת] ר"ה ד' ע"ב. [תא] ר"ה ד' ע"ב. [תב] ר"ה ד' ע"ב. [תג] ר"ה ד' ע"ב. [תד] ר"ה ד' ע"ב. [תה] ר"ה ד' ע"ב. [תו] ר"ה ד' ע"ב. [תז] ר"ה ד' ע"ב. [תח] ר"ה ד' ע"ב. [תט] ר"ה ד' ע"ב. [י] ר"ה ד' ע"ב. [יא] ר"ה ד' ע"ב. [יב] ר"ה ד' ע"ב. [יג] ר"ה ד' ע"ב. [יד] ר"ה ד' ע"ב. [טו] ר"ה ד' ע"ב. [טז] ר"ה ד' ע"ב. [יז] ר"ה ד' ע"ב. [יח] ר"ה ד' ע"ב. [יט] ר"ה ד' ע"ב. [כ] ר"ה ד' ע"ב. [כא] ר"ה ד' ע"ב. [כב] ר"ה ד' ע"ב. [כג] ר"ה ד' ע"ב. [כד] ר"ה ד' ע"ב. [כה] ר"ה ד' ע"ב. [כו] ר"ה ד' ע"ב. [כז] ר"ה ד' ע"ב. [כח] ר"ה ד' ע"ב. [כט] ר"ה ד' ע"ב. [ל] ר"ה ד' ע"ב. [לא] ר"ה ד' ע"ב. [לב] ר"ה ד' ע"ב. [לג] ר"ה ד' ע"ב. [לד] ר"ה ד' ע"ב. [לה] ר"ה ד' ע"ב. [לו] ר"ה ד' ע"ב. [לז] ר"ה ד' ע"ב. [לח] ר"ה ד' ע"ב. [לט] ר"ה ד' ע"ב. [מ] ר"ה ד' ע"ב. [מא] ר"ה ד' ע"ב. [מב] ר"ה ד' ע"ב. [מג] ר"ה ד' ע"ב. [מד] ר"ה ד' ע"ב. [מה] ר"ה ד' ע"ב. [מו] ר"ה ד' ע"ב. [מז] ר"ה ד' ע"ב. [מח] ר"ה ד' ע"ב. [מט] ר"ה ד' ע"ב. [נ] ר"ה ד' ע"ב. [נא] ר"ה ד' ע"ב. [נב] ר"ה ד' ע"ב. [נג] ר"ה ד' ע"ב. [נד] ר"ה ד' ע"ב. [נה] ר"ה ד' ע"ב. [נו] ר"ה ד' ע"ב. [נז] ר"ה ד' ע"ב. [נח] ר"ה ד' ע"ב. [נט] ר"ה ד' ע"ב. [ס] ר"ה ד' ע"ב. [סא] ר"ה ד' ע"ב. [סב] ר"ה ד' ע"ב. [סג] ר"ה ד' ע"ב. [סד] ר"ה ד' ע"ב. [סה] ר"ה ד' ע"ב. [סו] ר"ה ד' ע"ב. [סז] ר"ה ד' ע"ב. [סח] ר"ה ד' ע"ב. [סט] ר"ה ד' ע"ב. [ע] ר"ה ד' ע"ב. [עא] ר"ה ד' ע"ב. [עב] ר"ה ד' ע"ב. [עג] ר"ה ד' ע"ב. [עד] ר"ה ד' ע"ב. [עה] ר"ה ד' ע"ב. [עו] ר"ה ד' ע"ב. [עז] ר"ה ד' ע"ב. [עח] ר"ה ד' ע"ב. [עט] ר"ה ד' ע"ב. [פ] ר"ה ד' ע"ב. [פא] ר"ה ד' ע"ב. [פב] ר"ה ד' ע"ב. [פג] ר"ה ד' ע"ב. [פד] ר"ה ד' ע"ב. [פה] ר"ה ד' ע"ב. [פו] ר"ה ד' ע"ב. [פז] ר"ה ד' ע"ב. [פח] ר"ה ד' ע"ב. [פט] ר"ה ד' ע"ב. [צ] ר"ה ד' ע"ב. [צא] ר"ה ד' ע"ב. [צב] ר"ה ד' ע"ב. [צג] ר"ה ד' ע"ב. [צד] ר"ה ד' ע"ב. [צה] ר"ה ד' ע"ב. [צו] ר"ה ד' ע"ב. [צז] ר"ה ד' ע"ב. [צח] ר"ה ד' ע"ב. [צט] ר"ה ד' ע"ב. [ק] ר"ה ד' ע"ב. [קא] ר"ה ד' ע"ב. [קב] ר"ה ד' ע"ב. [קג] ר"ה ד' ע"ב. [קד] ר"ה ד' ע"ב. [קה] ר"ה ד' ע"ב. [קו] ר"ה ד' ע"ב. [קז] ר"ה ד' ע"ב. [קח] ר"ה ד' ע"ב. [קט] ר"ה ד' ע"ב. [ר] ר"ה ד' ע"ב. [רא] ר"ה ד' ע"ב. [רב] ר"ה ד' ע"ב. [רג] ר"ה ד' ע"ב. [רד] ר"ה ד' ע"ב. [רה] ר"ה ד' ע"ב. [רו] ר"ה ד' ע"ב. [רז] ר"ה ד' ע"ב. [רח] ר"ה ד' ע"ב. [רט] ר"ה ד' ע"ב. [ש] ר"ה ד' ע"ב. [שא] ר"ה ד' ע"ב. [שב] ר"ה ד' ע"ב. [שג] ר"ה ד' ע"ב. [שד] ר"ה ד' ע"ב. [שה] ר"ה ד' ע"ב. [שו] ר"ה ד' ע"ב. [שז] ר"ה ד' ע"ב. [שח] ר"ה ד' ע"ב. [שט] ר"ה ד' ע"ב. [ת] ר"ה ד' ע"ב. [תא] ר"ה ד' ע"ב. [תב] ר"ה ד' ע"ב. [תג] ר"ה ד' ע"ב. [תד] ר"ה ד' ע"ב. [תה] ר"ה ד' ע"ב. [תו] ר"ה ד' ע"ב. [תז] ר"ה ד' ע"ב. [תח] ר"ה ד' ע"ב. [תט] ר"ה ד' ע"ב.

עין משפט נר מצוה

[א] מיי' פ"ט מהל' אבל הלכה ג: [ב] ר ב ג מיי' שם סמג עשין כ טוש"ע י"ד סי' שמ סעיף כ: [ג] רא ד ה מיי' שם והלכה ד סמג שם טוש"ע שם סעיף יט: [ד] רב ו מיי' שם פ"ח הלכה כ ז סמג שם טוש"ע שם סעיף ג: [ה] רג ז ח מיי' שם הלכה ט טוש"ע שם סעיף כב (כג): [ו] רד ט מיי' שם הלכה י טוש"ע שם סעיף כא: [ז] רה י מיי' שם הלכה א טוש"ע שם סעיף כ: [ח] רו כ מיי' שם פ"ז הלכה ו ופ"ח מהל' אבל המקדש הלכה ו סמג שם ולמעלן שם: [ט] רז ל מיי' פ"ח מהלכות אבל הלכה י סמג עשין כ טוש"ע י"ד סי' שמ סעיף כא: [י] רח מא מיי' שם הלכה ו סמג שם טוש"ע שם סעיף לג: [יא] רט נ מיי' שם הלכה ז טוש"ע שם סעיף לד: [יב] ריי ס מיי' שם הלכה ה טוש"ע שם סי' שי: [יג] ריא ע מיי' שם הלכה ה טוש"ע שם סי' שמ סעיף ד: [יד] ריב פ מיי' שם פ"ח הלכה כ טוש"ע שם וסי' שמ סעיף א:

רבינו חננאל

ת"ר רשאי להופכו למטה ולעשות לו איחוי. פי' להפך החלוק, להחכו ולתת בית הצואר שלו שולי (החלוק) והשולים יעשה בית שפה. ר' שמעון בן אלעזר אוסר באיחוי. בין מלמעלן בין מלמטה. וכשם שהבעלים אסורין לאחותו. כל הלוקח אסור לאחותו. לפיכך צריך המוכר להודיעו ללוקח שזה קרע האסור באיחוי הוא. ת"ר וכולן אלו הקרעים, רשאין לשוללן, למוללן, ללקטן, לעשותן בתפירה אחת כעין סולמות, שיהא ניכר הקרע. אבל אין רשאין לאחותן באיחוי אלכסנדרית, שהוא כמין ארינה. ת"ר הקורע מתוך השלל או מתוך המלל או מתוך הליקט או מתוך הסולמות לא יצא. אבל אם היה איחוי אלכסנדרית שהוא כאריג יצא ידי קריעה. ירושלמי, כד דמך ר' יוחנן, אורי ר' חייא בר אבא לשלול הקרע בו ביום ולנעול הסנדל בו ביום. אמר ליה ר' תנחום בר' חייא לר' תינגא בר פפא, ר' צלי עלן. אמר ליה יסוג תורעתך, שכל אותה שנה הדין מתרוח כנגד המשפחה. דאמר ר' יוחנן, כל שבעה החרב שלופה, עד שלשים יום ומשלשים היא רופפת, ואינה תחרוח לתערה עד י"ב חודש.

מסורת אור השלם

[1] וקרעו לבבכם ואל בגדיכם ושובו אל יי אלהיכם כי חנון ורחום הוא ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה: יואל ב יג

מוסף רש"י

ומקרעין לקטן. אם נגדיו. מפני עגמת נפש. שיבכה הרואין וירבו בכבוד המת ולא מפני שסאה אבל (לעיל יז:).

רבינו חננאל (המשך)

ואל בגדיכם. [כגדיכם אל לבבכם]. ואמר שמואל הלכה כר' יהודה בן בתירה. איני, והאמר שמואל, הלכה כדברי המיקל באבל, ור' יהודה לגבי תנא קמא מחמיר הוא. ופרקינן, כי קאמר שמואל בענין אבלות, האי ענין קריעה הוא, הלכך, הלכתא כר' יהודה בן בתירה. עד היכן קורע, עד טיבורו. הגיע לטיבורו, מרחיק שלש אצבעות וקורע. נתמלא מלפניו מחזירו מלאחוריו, נתמלא מלמעלה הופכו למטה כנגד, כלומר מהפך ועושה שולי חלוקו בית הצואר, וקורע למעלה. והקורע מלמטה, מן השולים, ומן הצדדין לא יצא. אלא שכהן גדול פורם מלמטה. פליגי [1] עליה משמיה דאבוה דשמואל ולוי, חד אמר, כל שבעה קורע, לאחר שבעה אם ימות לו מת אחר מוסיף על הקרע הראשון כל שהוא. וחד אמר, כל שלשים יום אם ימות לו מת אחר קורע [קרע] אחר, לאחר ל' יום מוסיף. מתקיף לה ר' זירא, מאן דאמר כל שבעה קורע, אמאי אינו מוסיף דלא ניתן לשוללו בתוך ז', אלא קרע של אשה ששוללתו לאלתר הכי נמי שמוספת לאלתר. ופרקינן, התם משום כבוד אשה. מאן דאמר כל ל' יום קורע, אמאי כו'. ת"ר היוצא בבגד [קרוע] לפני המת, הרי זה גוזל את החיים ואת המתים. רבן שמעון בן גמליאל אומר, האומר לחבירו השאלני חלוקך כדי שאלך ואבקר את אבי שהוא חולה, ומצאו שמת קורעו, וכשיבא לביתו מאחו, ומחזירו לבעליו ונותן לו דמי קרעו. ואם לא הודיעו כי הולך לבקר

[1] נ"ל פליגו בה רב מתנה ורבי משמיה דאביי דשמואל ורבי.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com